

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

Jöjj Szent Lélek Úristen

Ősi szokás az Egyházban, hogy a keresztyén emberek egy nagyobb munka kezdetén a Szentlélek kiáradását, segítséget kérik. Egy ilyen nagyobb munka az iskolakezdés is, amely nem csak a diákokra van hatással, hanem az egész családra. Ehhez tartozik a beiratkozás, a tankönyvek bevásárlása, és persze új tervek „álmok” szövögetése, hiszen valamit másképpen, jobban szeretnék csinálni, mint az előző években. Elhatározzuk, hogy szorgalmasabbak leszünk, jobban beosztjuk az időnket, többet fogunk segíteni egymásnak. Ezekre gondolva jogosan kérdezheti valaki: Eddigi tapasztalataink alapján szabad-e, ilyen merészeket álmodni, s ehhez a Szentlélek segítségét kérni.

Azoknak, akik efféle kérdéseken gondolkodnak, érdemes visszaidézni az ezredfordulón megrendezett „Álmok álmodói” című kiállítást. Ez a nagyszabású vállalkozás, az elmúlt századok legkiválóbb feltalálóinak, tudósainak, művészeinek és sportolóinak állított emléket. A rendezők nem csak az általuk alkotott elméleteket, műveket mutatták be, hanem sok esetben őket is megszólaltatták és megkérdezték tőlük, hogy mi szükséges ahhoz, hogy valaki egy igazán nagy dolgot hozzon létre. A válaszuk lényegét talán így lehetne összefoglalni: A nagy tettekhez elsősorban **nagy álmok kellenek** és azután hétköznapi munka során mindent el kell követni azért, hogy ezek az álmok megvalósuljanak. Ezért is kapta valószínű a kiállítás az „Álmok álmodói” nevet. Ezeket a vallomásokat érdemes összevetni Jézusnak, a talentumoktól szóló példabeszédével (Mt 25, 14-30). Kinek is mondta a gazda, hogy „lépj be Urad” örömébe” és kinek, hogy „vessék ki a sötétségre”? A gazda azt jutalmazta meg, akinek voltak álmai, aki bízott a gazdában, aki hitt abban, hogy a gazdának terve van vele.

A gazda bizalma bátorította őt, hogy neki is lehetnek elképzelései, és tegyen meg mindent azért, hogy ezek az álmok megvalósuljanak. A gazda azt büntette meg, aki nem hitt a gazdájának, ezért nem volt önbizalma sem, félrehúzódott és nem tett semmit azért, hogy megsokszorozza a kapott talentumot.

Egy új tanév kezdetén állunk. Mi is – az evangéliumi emberekhez hasonlóan – többféleképpen kezdhethetünk hozzá az előttünk álló munkához. Vagy hiszünk abban, hogy Isten szeret minket, szellemi-lelki ajándékokat adott nekünk, s ezért lehetnek szép álmaink, amelyeket erőnk megfeszítésével el tudunk érni. Vagy nem hiszünk abban, hogy Isten szeret minket, Isten megajándékozottai vagyunk, és akkor terveink sincsenek: El akarunk tűnni a tömegben, át akarjuk vészelní valahogy az évet, át akarunk csúszni az előttünk álló akadályokon. Ha ezt tesszük, akkor úgy fogunk járni mint az egy talentumos ember. Önmagunkat fogjuk megfosztani a jól végzett munka örömétől és az üdvösségtől.

Hiányos lenne ez a rövid írás, ha nem néznénk szembe a kérdéssel: Álmodhatunk-e akkor, ha az adottságaink szerényebbek, ha nagy szorgalommal sem tudunk kiemelkedni az átlagostól? Ezek a tapasztalatok sem foszthatnak meg minket attól, hogy a teljességre törekedjünk. A keresztyén ember életében ugyanis az igazi cél nem az év végi dicsérő oklevél, hanem a lelki, szellemi értékekben való gazdagodás: Isten jobb megismerése, mélyebb baráti kapcsolatok, és a szeretetnek a különböző megnyilvánulásai. Ezekhez a célokhoz pedig biztos, hogy mindenki elegendő talentumot kapott. Ehhez a hitből fakadó reményhez, „álmhoz” kérjük a Lélek erejét és lendületét.

Ferenc atya

A hitoktatásról

Ahogy azt már korábban az Újlaki Hangokban közöltük, *Medgyesi Sándorné Erzsébet* néni befejezte 60 évig tartó áldozatos és eredményekben gazdag hitoktatói munkáját. Ennek a munkának elismerésül tavaly Dr. Udvardy György püspök atyától oklevélben részesült. Mi is megköszöntük neki, hogy a keresztyén igazságokat nagy buzgalommal hirdette, és sok gyermeket készített fel az elsőáldozásra. Hitoktatói munkáját a Pitypang utcai és a Törökvesz utcai iskolában *Tóth Miklós Zsolt* karnagy úr folytatja, aki pedagógus végzettséggel is rendelkezik és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem teológiai fakultásának levelező tagozatán tette le vizsgáit. Munkájához nagy segítséget jelent, hogy már korábban dolgozott gimnáziumi tanárként, és öt gyermeke nevelése is gazdagította tapasztalatait. Munkájához Isten bőséges áldását kérjük.

A többi hitoktató személye és munkaköre nem változott.

(folyt. a 2. oldalon)

Plébániai hittanok:

- alsó tagozatosok: hétfőn du. ½ 6 – ½ 7
hitoktató: Jüling Erika
- felső tagozatosok: szerdán du. ½ 5 – ½ 6
hitoktató: Sütöri Ágnes
- ifjúsági: kedden este 7 – 8
hitoktató: Beran Ferenc atya
- felnőtt hittan: (katekumenátus): hétfőn: este 8 – 9
hitoktató: Beran Ferenc atya
- társadalometika: pénteken: este 8-10
hitoktató: Beran Ferenc atya

- bibliaóra: pénteken: este 7-8
hitoktató: Spányi András atya

Iskolai hittanok:

- Pitypang utcai iskola: kedd délután
hitoktató: Tóth Miklós Zsolt
- Ürömi utcai iskola: szerda délután
hitoktató: Jüling Erika
- Törökvész utcai iskola: csütörtök délután
hitoktató: Tóth Miklós Zsolt

Az „Dicsőséges olvasó” első titka: „Aki a halálból feltámadt”

„A hét első napján kora hajnalban kimentek a sírhoz, és magukkal vitték az előkészített illatszereket is. A követ a sírtól elhengerítve találták. Amikor beléptek, nem találták az Úr Jézus testét. Még magukhoz sem tértek meglepetésükből, amikor ragyogó öltözetben két férfi ült mellettük. Félelmükben földre szegezték tekintetüket, de azok megszólították őket: „Mit keresitek az élőt a holtak között? Nincs itt, feltámadt.” (Lk 24,1-6)

Ez a hajnali jelenet a mi örök üdvösségünk hajnaláról is szól. Krisztus feltámadásával valóban új nap kelt fel valamennyiünk számára, és ez a nap az a „ma”, amelyik most már örökké tart. Akkora dolog ez, hogy, akárcsak a Krisztus holttestének a teljes végtisztességet megadni akaró asszonyok, elsőre mi sem látjuk át, nem értjük meg, hogy mi is történt. Valami olyan, ami sem addig, sem az óta nem fordult elő a történelemben: valaki, akit halálra kínoztak és megöltek, feltámadt a halottak közül. A hajnali jelenet Jézus sírjánál, és a többi hasonló, amely az üres sírral szembesülő tanítványok döbbenetét, majd a feltámadást megértő, elfogadó, hirdető meggyőződését mutatja meg, mondja el nekünk: mindegyik Krisztus feltámadásának a tényét tanúsítja. Igaz, magának a feltámadásnak a megtörténetkor egyikük sem volt jelen, mégis: mindaz, amit a sírnál és a sírban láttak – köztük a halotti lepel, amely a feltámadás mintegy „fizikai hatásának” a jeleit is hordozhatja magában – egyértelmű világossággal bizonyította számukra a történeteket. De még inkább teljesség tette az apostolok és a többiek örömét, és tanúskodását a feltámadás tényéről: a Feltámadottal való személyes találkozás.

Hányszor elimádkozzuk az apostoli hitvallásban, hogy „hiszem a test feltámadását” – de be kell vallanunk magunknak, ahhoz, hogy ezt valóban higgyük és teljes mélységében át tudjuk élni, nagyon is nagy szükségünk van arra, hogy Jézus feltámadására tekintsünk. A megváltás műve a kereszthalállal beteljesedett, és ennek mintegy a megpecsételése, hogy az Atya, aki elfogadta Jézus Krisztus végtelen értékű áldozatát, feltámasztotta őt, a halott istenembert. Az Úr Jézus feltámadása egészen már, mint az általa feltámasztott Lázáré – ami ugyan szintén az isteni erő megnyilvánulása volt, előre vetítve azt, hogy Istennek semmi

sem lehetetlen, de nem szüntette meg Lázár halandóságát. Jézus feltámadásában a végleges, az öröklétre szóló új életbe való belépést szemlélhetjük, amit a bűnbeeséssel az emberiség elvesztett, és soha kiérdemelni nem tudott volna – de éppen Jézus áldozata révén mégis részesedhet benne! A csak a lét legközvetlenebb fizikai jelenségeit elfogadni tudó, vagy azt előtérbe állító, földhöz ragadt emberi gondolkodás, még inkább: a mindennapi tapasztalás szintjén mindezt oly nehezen tudjuk valóban átélni, mert ha tudnánk, biztosan nem szünnénk meg kitörő örömmel és végtelen hálával ujjongani felette.

Igaz, hogy akiknek a Feltámadt Krisztus akkor és ott megjelent, többnyire azok sem ismerték fel Őt azonnal: de milyen nagy lett az örömük, amikor mégis felfogták, hogy igen, ez Ő! Számunkra is az egyre mélyebben átélt és egyre jobban „elhatalmasodó” öröm forrása az Úr Krisztus feltámadása, a Feltámadottal való találkozás. Rajtunk is múlik, persze, hogy felismerjük-e Őt! Hiszen akikkel az első Húsvét után, még a mennybemenetele előtt találkozott, azok azért tudták végül is felismerni, mert már előtte, halála és feltámadása előtt is, közel voltak hozzá, ismerték és szerették Jézust. Ezért lehetett az, hogy, bár elsőre nem mindig, de egy-egy Reá jellemző gesztus, mozdulat, hangjának meghallása... és így tovább alapján megnyílt a szívük és a szemük és fel tudták ismerni Őt. Nekünk is törekednünk kell arra, hogy ismerjük és szeressük Jézust – az evangéliumokból hallható szavait, gesztusait, az Oltáriszentségben velünk lévő testét! A Feltámadt Krisztussal, a feltámadás felvillanó és valójában soha el nem múló, meg nem szűnő fényével még jobban értjük, látjuk az Ő tanítását. Örömmel és hálával kell tudnunk felismerni, hogy feltámadásával mintegy „kiégette” számunkra a bűnök áthatolhatatlan, sötét szövedékében a kaput, azt a bizonyos szűk kaput, amelyen keresztül eljuthatunk az örök életre. Ez a kapu éppen maga a feltámadt Krisztus: és mi annyira „férünk át” ezen a Krisztusnyi kapun, amennyire az Ő formájára tudjuk magunkat alakítani. De még mielőtt azt gondolnánk, hogy ezt magunktól akárcsak részben is el tudnánk élni, arra is rá kell döbennünk, hogy a Feltámadott követéséhez el kell tudnunk fogadni és megvalósítani a szenvedő Krisztus követését is, hogy pedig ezt megtegyük, ahhoz bizony Isten végtelen irgalmára van szükségünk. Istenére, aki egyszülött Fiát áldozta fel értünk, akinek a Feltámadása a mi reménységünk záloga.

Fejérdy Tamás

Újlaki emlékek nyomában (XI.)

1960 őszen iskolatársaimmal többször mentünk a Zsigmond tér fölött lévő elhagyott ingatlanra, úgynevezett társadalmi munkát végezni. A II. kerület iskoláinak szervezett akció célja tereprendezés volt, mert – mint mondták – ezen a helyen kerületi sportpálya fog épülni. A völgyteknő József hegy felőli oldalában hatalmas kőtömbök álltak, a gazzal benőtt terepen mindenütt törmelék hevert. El sem tudtuk képzelni, hogy mikor épülhet itt egy új sportpálya.

*A II. kerületi Önkormányzat Sport és Szabadidő Centruma
a Kolozsvári Tamás utcában*

Ahol a főváros talán legszebb fekvésű, 2008 decemberében véglegesen átadott sportlétesítménye üzemel, ott az 1880-as években a József-hegyi Cementgyár működött.

A Magyar Mérnök- és Építész-Egylet Közlönyében 1889-ben megjelent Nendtvich Gusztáv építész, kir. mérnök tanulmánya az akkori magyarországi cementgyárakról. Így írt a József-hegyi Cementgyárról: *”Ezt a gyárat 1880-ban Cross K. L. építette Buda-Ujlakon a Józsefhegy lábánál. A gyár a Józsefhegy oldalát lépcsőszerűen építve foglalja el egészen az ürömi-utcáig, s a fölötté levő bányával közvetlen összeköttetésben áll. (...) 1888-ban az egész telepet Melocco L., az ismert »Melocco testvérek cementműkögyára és beton építő vállalata« cég főnöke vette meg.”*

A Melocco testvérek – MELOCCO LEONARDO és MELOCCO PIETRO – Észak-Olaszországból, Friuli környékéről származtak, és valószínűleg az 1870-es évek végén jöhettek Magyarországra. Nendtvich szerint *„1884-ben alapították a Melocco testvérek Budapesten gőzerőre berendezett gyárukat, a melyben sajtolt és rajzmintával (dessin) ellátott cementlapokat, valamint különféle cementműkövet készítettek.”* A cementműkögyár később egyre jobban terjeszkedett és építővállalatokat is felvett az üzletkörébe.

Melocco L. – aki 1888-ban az egész újlaki telepet megvette –, a Vajdaságban, 1869-ben alapított beocsini cementgyár társtulajdonosa volt. Testvére, Melocco Pietro Magyarországon letelepedve préselt, színes terazzo lapok gyártásával kezdett foglalkozni. Az ő nevéhez fűződik például a Parlament folyosói burkolatának elkészítése. [A terazzo öntött padló, mely cementes kötőanyag és kavicsok, vagy közuzalék keveréke.]

A Melocco testvérek a történelmi Magyarország számos jelentős beruházásánál jelen voltak. Az 1880-as évtized második felében fontos szerepük volt például a Bereg-megyei, a Hortobágy-Berettyó környéki, a Körösök vagy a Latorca menti vízszabályozó és ármentesítő zsilipek megépítésében. Máiig használatban lévő létesítmény az 1898-ban épült GYULAI DUZZASZTÓ, amelynek építésével versenytárgyalás alapján Melocco Leonárd budapesti vállalkozót bízták meg.

A pozsonyi állandó Dunahíd 1889. évi építkezésekor 8 neves gyártó cég cementfajtájából kértek mintát. Közöttük volt a 'MELOCCO BUDAPEST JÓZSEFHEGY' jelölésű 1 portland- és 2 románcement-minta is. A *budapesti távbeszélő-hálózat* 1908-1910. közötti kialakításakor a földalatti beton-tömbcsatornák építésében – amelyekbe a telefonkábeleket fektették –, mások mellett *Melocco Péter építési vállalkozó is részt vett.*

A történelmi feldolgozások szerint Óbuda-Ujlakon a cementgyár 1880-1929. között működött. A húszas évek közepén Budai Cementgyár Rt. cégnéven, de még a régi telephely címével így hirdette termékeit. A társaság megszűnésével azonban Újlak történetének is lezárult egy érdekes és változatos fejezete.

Dr. Ráday Lóránt

Miserend:Újlaki plébániatemplom:hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰Szent Mihály kápolna: vasárnap 11⁰⁰Szent István kápolna: hétköznapokon: 17³⁰
vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰**Gyóntatás:**

hétfő, kedd, szerda: esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17.³⁰ - 18.³⁰vasárnap: 10.⁰⁰ - 11.³⁰**Szentségimádás:** minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.**Zsolozsma:** péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰**Gyermekeinkért** ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.**Gyermeket váró házaspárokért** ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.**Plébániánk rendszeres programjai:****Iroda** (Bécsi út 32. Tel: 335-3573):hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰,kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.**Karitás:** (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰**Könyvtár:** vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.**Nyugdíjas klub:** minden kedden délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.**Teadélelőtt:** a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.**Játszóház:** minden csütörtökön 10-12 óráig a Szent István teremben (Felvilágosítás: Ordódy Klára 20/512-6605)**Kóruspróbák:** kedden és csütörtökön 19⁰⁰-21⁰⁰ a Szent István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.**Családi események:****A keresztség szentségében részesültek:**

Tanító Flóra, Kiss-Becker Miklós, Királyfalvi Simon Robin, Osváth Emma, Pakott Brigitta, Baumgartner Léna és Baumgartner Áron, Kertesi Fanni és Ketresi Bence Ferenc

Első áldozás:

Kárpáti Adrienn, Takács Gábor, Pakott Brigitta

Bérmálás:

Pakott Brigitta

2010. Szeptember

„Aki szereti Istent, azt Isten magáénak tudja.”

3. Sz.. Nagy Szent Gergely
5. V. ÉVKÖZI 23. VASÁRNAP
Kalkuttai Boldog Teréz
7. K. Szent Körösi Márk, Pongrácz István és Grodecz Menyhért
8. Sz. **Szűz Mária születése (Kisboldogasszony)**
12. V. ÉVKÖZI 24. VASÁRNAP
Szűz Mária Szent neve
13. H. Aranyszájú (Krizosztomosz) Szent János
14. K. **A Szent Kereszt felmagasztalása**
15. Sz. A Fájdalmas Szűz
16. Cs. Szent Kornél és Szent Ciprián
19. V. ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP
Szent Januáriusz
20. H. Kim Taegon Szent András és koreai vértanútársai
21. K. **Szent Máté apostol**
23. Cs. Pieterlcinai Szent Pio
24. P. **Szent Gellért**
26. V. ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP
Szent Kozma és Damján, Szent Nilus
27. H. Páli Szent Vince
29. Sz. **Szent Mihály, Gábor és Ráfáel főangyalok**
30. Cs. Szent Jeromos

Örök hűséget esküdtek egymásnak:Pataki Gábor és Bencze Erika,
Eames Richard és Simig Júlia,
Falvai Balázs és Dóczi Erika,
Andres Erik és Bálint Orsolya,
Molnár Gyula és Dalnoki Fanni,
Molnár József és Csernavölgyi Anna,
Agócs Tibor és Perez Gutierrez Rossio, Ken Jonhatan és Tirpák Gabriella, Katona Ferenc és Dobi Nikolett**Halottaink:**Szöllősi Mihály Pál (72), Bálint Attila (68),
Papp Endréné, Dr. Móna István (70), Todorovics Józsefné, Rádl Józsefné (75), Bakonyi Józsefné (87),
Pálfig József (89)**Hirdetés:**Rendszeres gyermekfelügyeletet, korrepetálást vagy időseknél takarítást, bevásárlást, beszélgetést vállalna heti 1-3 alkalommal, gyakorlattal rendelkező újlaki hívő.
Érdeklődni lehet: 06-20/454-6459

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32. **Felelős szerkesztő:** Dr. Beran Ferenc plébános, cikkeket-híreket az ujlakiplebanos@gmail.com címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk, **lapzártá:** minden hónap 20-a.